

noget bestemt om, men det ved den ærede Ordfører heller ikke noget om, før Tillægsbevillingsloven foreligger i sin endelige Skikkelse, hvilket den ikke gør endnu, saa den Diskussion er ret ørkesløs paa nærværende Tidspunkt.

Den ærede Ordfører gentog en Bemærkning af mig, som jeg havde fremsat den Gang, der var Tale om at vælge et nyt Medlem af Forsvarskommissionen og erindrede om, at jeg den Gang havde sagt, at naar blot Flertallet vilde holde sig udenfor det hele, gik det rigtig godt. Jeg ved ikke, hvor han vil hen med den Bemærkning, thi han vil dog vel ikke have, at jeg skal komplimentere de Herrer for, at naar vi holde os udenfor det hele, da føre de det rigtigt godt. Det synes jeg nemlig ikke; tværtimod, denne bestandige Stigning af Militærbudgetterne viser netop, at der, hvor vi ikke have den Indflydelse, vi burde have efter vor rigtige Anskuelse, føre de Herrer os Pokker i Vold.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Maatte jeg sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at naar han saaledes uden videre slaar fast, at de fleste Regeringsforslag ganske vist ligge paa Bordet i Begyndelsen af Oktober Maaned, men naar vi saa naa hen imod Slutningen af Samlingen, ligge de under Bordet, da gælder det jo i hvert Fald ikke de Forslag, den højterede Finansminister har haft den Ære at fremsætte i Tinget. (*Slengerik: Toldloven*). Toldloven ere vi ikke færdige med endnu. (*Slengerik: Den ligger under Bordet*). Toldloven ligger paa Bordet endnu. Men lad os holde os til den sidste Rigsdags-samling, der vilde det interessere mig, om det ærede Medlem vilde tælle op, hvor mange af de Forslag, Finansministeren havde fremsat, der laa under Bordet, da vi vare færdige med Rigsdagssamlingen.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (*Zahle*) begyndte sin Udtalelse med at sige, at det gjaldt om, at der ikke blev trukket forkerte Linier op. Ja, men jeg synes, at det ærede Medlem selv i sin første Tale trak nogle forkerte Linier op, navnlig de Linier, han trak op med Hensyn til Militærudgifterne. Han indrømmede jo senere, at der maaske var nogen Berettigelse i den Kritik, jeg havde fremført overfor hans Udtalelser, og navnlig mente han da, at der maaske var noget berettiget i, hvad jeg havde gjort opmærksom paa, at han havde begaaet en Fejl ved Beregningen af Militærudgifterne, naar

han tog Tillægsbevillingen med. Men saa paastod det ærede Medlem, at han havde været nødt til at tage det noget skønmæssigt, og ingen vidste, hvordan Tillægsbevillingsloven, som for Øjeblikket er i Finansudvalget, endelig vilde komme til at se ud. Men for det første ved det ærede Medlem — han har antagelig Tillægsbevillingslovsforslaget ved Haanden, ligesom jeg har —, at der allerede paa Forslaget, som det saa ud, da det blev fremsat, var lidt over $\frac{1}{2}$ Mill. Kroners Forøgelse af Udgiften paa § 22; det ved det ærede Medlem maaske, ellers kan han laane mit Eksemplar og se det. Og det var det Tal, han nævned, saa det behøvede han jo ikke at angive kalkulatorisk, det ved han staaar der; men det ærede Medlem ved ogsaa, at derimellem er netop . . . (*Zahle: Men der er jo kommet meget til senere!*). . . Jeg skal straks ogsaa svare paa denne Afbrydelse; men det ærede Medlem maa indrømme mig, at han har regnet de Beløb med, som de midlertidige Lønningstillæg udgøre, og som ere baade paa Tillægsbevillingsloven, som vi behandle i Finansudvalget, og paa den Finanslov, af hvilken vi have vedtaget § 22 og de andre Paragraffer. Men bortset fra det, er det jo endda fuldstændig forkerte Linier, det ærede Medlem har trukket op, fordi den Tillægsbevilling, som foreligger her, gælder jo for indeværende Aar, saa at de Udgifter, der ere der, i hvert Fald ikke ville være at lægge til næste Aars Finanslov. Saa enten det ærede Medlem prøver at komme i Land den ene Vej eller den anden, er det fuldstændig umuligt; han kan ikke redde sig i Land; han har der regnet paa en Maade, som han enten ikke har tænkt grundigt igennem, eller ogsaa maa han være gaaet ud fra, at ingen andre Medlemmer i Tinget end han vilde indlade sig paa at se efter, hvad der er rigtigt, og hvad der er galt. Naar det ærede Medlem holder en Tale, skulle vi uden videre tage for gode Varer, hvad han fremsætter.

Maa jeg atter til Slutning gøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem ikke rigtig kunde forstå mine Udtalelser om at stille sig udenfor det hele, skal jeg ikke prøve paa at gøre ham det begribeligt; men naar det ærede Medlem i Betænkningen til 2den Behandling skrev, at et Mindretal — det ærede Medlem og hans Meningsfælle i Finansudvalget — forbeholdt sig sin Stilling i Anledning af, at der atter i Aar stilles Forslag, som medføre Stigning i de militære Udgifter, uden at der samtidig stilles Forslag om tilsvarende